

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

PRIJEMNI ŠTAMPILJ
REPUBLIKA HRVATSKA

376 HAKOM

Priljeno: 30.04.2021., 07:47 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
034-07/18-01/123	376-08	
Uredžbeni broj	Prilozi:	Vrijednost:
437-21-03	0	

roj: UsII-85/18-4

d2681013

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Gordane Marušić-Babić predsjednice vijeća, Dijane Vidović i Lidije Vukičević, članica vijeća, te više sudske savjetnice Blaženke Drdić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja kojeg zastupa opunomoćenica po generalnoj punomoći, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi postupka ozakonjenja, u sjednici vijeća održanoj 15. rujna 200.

presudio je

- I. Poništava se odluka Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/17-11/1999, urbroj: 376-10-18-2 od 31. siječnja 2018.
- II. Ova presuda objavit će se u „Narodnim novinama“.

Obrazloženje

Tužitelj je pokrenuo upravni spor radi poništenja akta tuženika (dopisa ravnatelja) klasa: UP/I-344-03/17-11/1999, urbroj: 376-10-18-2 od 31. siječnja 2018., temeljem članka 18. stavka 2. Zakona o elektroničkim komunikacijama ("Narodne novine", broj: 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17.-dalje: ZEK).

Osporenim aktom tuženika utvrđeno je da nije ispunjena zakonska pretpostavka za pokretanje postupka ozakonjenja temeljem članka 16. stavka 3. i 4. Pravilnika o načinu i uvjetima pristupa zajedničkog korištenja elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme ("Narodne novine", broj: 36/16. – dalje: Pravilnik), jer predmetni postupak može pokrenuti isključivo infrastrukturni operator, te je tužitelj pozvan da nakon što navedenu pretpostavku ostvari ponovno podnese predmetni zahtjev.

Tužitelj u tužbi u bitnome navodi da je navedenim dopisom tuženika u konkretnom slučaju odbačen njegov zahtjev za pokretanjem postupka ozakonjenja sukladno članku 16. stavku 4. Pravilnika, te da isti predstavlja pojedinačnu odluku kojom je odlučeno u njegovom pravu u toj upravnoj stvari. Odluku tuženika osporava zbog svih zakonskih razloga, navodeći da je tuženik pogrešno utvrdio da nisu ispunjene zakonske pretpostavke iz članka 16. Pravilnika, jer je on prethodno pokušao sam urediti međusobni odnos s operatorima i uz zahtjev je priložio svu potrebnu dokumentaciju. Navodi da se u postupku pozvao na potvrde o pravu puta koje mu je tuženik izdao, kao sastavni dio rješenja donesenih u postupku utvrđivanja infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta za EKI izgrađenu na nekretninama na administrativnom području više jedinica lokalne i područne samouprave, koje u tužbi pobliže nabroja, a koja rješenja i potvrde su u vrijeme pokretanja postupka

ozakonjenja bila izvršna i obvezivala stranke sukladno članku 18. stavku 3. ZEK-a. Smatra stoga da nije bilo mjesta odbacivanju zahtjeva za pokretanje postupka ozakonjenja na području gradova i naselja Oroslavlje, Otočac, Prgomet, Đurmanec, Benkovac i Motovun, kao niti za područje Plitvičkih Jezera, Lipika, Tuhelja, Slunja i Velikog Trgovišća za koja je također ponudio odgovarajuće dokaze o svojstvu infrastrukturnog operatora sukladno članku 3. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta, a kojim dokazima tuženik raspolaže jer mu ih je po njegovom nalogu dostavio u postupcima pokrenutim radi izdavanja potvrde o pravu puta. Predlaže da Sud osporeni dopis tuženika poništi.

Tuženik u odgovoru na tužbu osporava navode tužitelja u cijelosti. Smatra da je osporavani upravni akt zakonit te predlaže da se tužbeni zahtjev odbije.

Tužbeni zahtjev je osnovan.

Prema podacima spisa nije sporno da je tužitelj 31. listopada 2017. podnio zahtjev za pokretanje postupka ozakonjenja temeljem članka 16. stavka 3. i 4. Pravilnika za područja gradova i naselja Borovo, Plitvička Jezera, Lipik, Oroslavlje, Otočac, Tuhelj, Slunj, Prgomet, Veliko Trgovišće, Đurmanec, Benkovac i Motovun.

Prema članku 16. stavku 1. Pravilnika, postupak ozakonjenja je postupak sređivanja postojećeg stanja kabela uvučenih bez prethodnog zaključenja ugovora o pristupu i zajedničkom korištenju kabelaške kanalizacije, a prema stavku 2. toga članka Pravilnika infrastrukturni operator može pokrenuti postupak ozakonjenja za dio kabelaške kanalizacije, trase, za koju je prethodno ishodio potvrdu o pravu puta ili ima neko drugo stvarno pravo na nekretnini ili drugi pravni odnos s upraviteljem općeg dobra ili vlasnikom nekretnine, bez posredovanja HAKOM-a, na način da pozove sve operatore korisnike, druge pravne i fizičke osobe, koji imaju položene kabele na predmetnoj trasi, a nemaju zaključen ugovor o pristupu i zajedničkom korištenju kabelaške kanalizacije, da s njim uredi odnose sukladno odredbama Zakona.

Odredbom članka 16. stavka 3. Pravilnika propisano je da, ako operator korisnik, pravna ili fizička osoba odbije ozakonjenje ili tvrdi da ne posjeduje kabel u predmetnoj trasi, a infrastrukturni operator s tim nije suglasan, može pokrenuti postupak ozakonjenja pred HAKOM-om. Prema stavku 4. citiranog članka Pravilnika infrastrukturni operator može pred HAKOM-om pokrenuti postupak ozakonjenja, samo ako je prethodno pokušao sam urediti međusobni odnos s operatorima korisnicima i drugim pravnim ili fizičkim osobama. U stavku 5. istog članka Pravilnika propisana je dokumentacija koju je infrastrukturni operator obvezan priložiti uz zahtjev.

Osporavanim dopisom tuženik je utvrdio da nisu ispunjene zakonske pretpostavke za pokretanje postupka ozakonjenja koji sukladno članku 16. Pravilnika može pokrenuti isključivo infrastrukturni operator, iz razloga što postupci utvrđivanja infrastrukturnog operatora za EKI koja je izgrađena na administrativnom području nekih od navedenih jedinica lokalne samouprave još nisu pravomoćno okončani odnosno iz razloga što su rješenja o utvrđivanju infrastrukturnog operatora za neka područja gradova i općina, na koji se predmetni zahtjev odnosi poništena.

S obzirom na sadržaj citiranog dopisa odnosno obrazloženje dano u istom, proizlazi da je tuženik odbacio zahtjev tužitelja za pokretanje postupka ozakonjenja u smislu članka 41. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine", broj: 47/09. – dalje: ZUP), prema kojoj odredbi će službena osoba, kad utvrdi da ne postoje zakonske pretpostavke za pokretanje postupka, rješenjem odbaciti zahtjev. Stoga ovaj Sud nalazi da, bez obzira što je navedeni akt donesen u obliku dopisa, isti ima karakter pojedinačne odluke kojom je tuženo javnopravno tijelo odlučilo o zahtjevu tužitelja, kako to tužitelj osnovano u tužbi navodi.

Odlučujući o zakonitosti navedenog akta, ovaj Sud nalazi da razlozi izneseni u dopisu nisu valjani temelj za odbačaj zahtjeva u smislu članka 41. stavka 2. ZUP-a i ne predstavljaju procesnu pretpostavku za pokretanje postupka odnosno ne predstavljaju zapreku da se o podnesenom zahtjevu meritorno odluči, s obzirom da se radi o činjenicama koje eventualno mogu biti od utjecaja na odlučivanje o osnovanosti podnesenog zahtjeva, pri čemu sud ne ulazi u način meritornog rješavanja zahtjeva u konkretnom slučaju. Osnovanost zahtjeva treba procijeniti u odnosu na propise mjerodavne za konkretni slučaj, dakle sukladno odredbama ZEK-a i Pravilnika, no to nužno ne znači da uz zahtjev moraju biti priloženi svi dokazi potrebni za rješavanje upravne stvari, nego je iste moguće pribaviti i u tijeku upravnog postupka. S tim u vezi sud upućuje na odredbu članka 47. stavka 2., 3. i 4. ZUP-a.

U navedenom postupku tuženik također, s obzirom da se zahtjev za pokretanje postupka ozakonjenja odnosi na administrativna područja većeg broja jedinica lokalne i područne samouprave, ima mogućnost zatražiti otklanjanje nedostataka podneska odnosno uređenje zahtjeva.

S obzirom na navedeno, tužbeni zahtjev je usvojen i odlučeno kao u točki I. izreke na temelju članka 58. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.).

Točka II. izreke temelji se na članku 14. stavku 8. Zakona o elektroničkim komunikacijama ("Narodne novine", broj: 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17.).

U Zagrebu 15. rujna 2020.

Predsjednica vijeća
Gordana Marušić-Babić, v.r.

Za točnost otpavka - ovlaštenj službenik

Tanja Nemčić